

Amprenta Celui Prea Înalt

26 iunie 2005

Gili Cârstea

Cu tristețe și durere trebuie să recunoaștem că există în biserica rămășiței pastori care fac adevărate crize atunci când se amintește ceva despre solia 1888, despre Minneapolis sau despre Jones și Waggoner. De la înălțimea amvonului sau în discuții particulare, unii proferează cele mai sfinte injurii împotriva celor prin care Dumnezeu a trimis poporului Său “începutul” mării strigări. Caracterul lor este pus în discuție, trăsăturile lor particulare sunt disecate, dându-se cea mai rea coloratură unor incidente minore din lucrarea lor, încercând imposibilul spre a convinge biserica de aspectul fraudulos al misiunii și soliei lor.

Este știut deja că tipografiile bisericii refuză publicarea lucrărilor unor istorici care sunt favorabili soliei 1888 – poate cu excepția țării noastre, unde s-au publicat la începutul anilor '90 câteva volume, lucru pentru care mulțumim și acum acelor bărbați curajoși din conducerea Uniunii. În schimb, detractorii soliei au acces liber la capacitățile editoriale ale bisericii, iar cărțile lor sunt recomandate membrilor cu căldură.

Se manifestă printre academicienii adventiști o ură abia mascată față de acești doi bărbați, Jones și Waggoner, singurii despre care sora White a spus că au “acreditare divină.” Ni se spune că aceștia nu au avut nici o solie, și că toată prezentarea lor de la Minneapolis a fost efectul mândriei și aroganței, spiritului de independență nesfântă și al personalităților lor extravagante. Sigur că pastorii noștri privesc cu respect poziția unor asemenea autorități marcante, și până când ajunge la nivelul membrilor de rând, valul de ură capătă o forță devastatoare.

Am fi poate curioși să știm care ar fi reacția sorei White în fața unui asemenea fenomen ciudat, dacă ar fi astăzi printre noi. Ea a fost martor ocular al acelor evenimente, și nu numai ca observator. Ea a fost implicată în războiul ciudat care a însângerat istoria adventă, a asistat la “tratamentul rușinos” la care a fost supus Hristos în persoana solilor Săi, a fost călăuzită de un înger din cer să înțeleagă dedesubturile bătăliei și și-a asumat sarcina dificilă să strige drept în față liderilor bisericii – toți foarte buni prieteni ai ei – că ei se opun luminii trimise din cer pentru încheierea lucrării. Nu știm ce

ar spune ea fraților noștri de acum, dar știm ce a spus ea unora de atunci care gândeau și lucrau la fel ca și colegii lor de astăzi. Iată un exemplu:

“Stimate frate, de ce nutrești tu o asemenea ură împotriva fraților A.T. Jones și E.J. Waggoner? Este același motiv pentru care Cain l-a urât pe Abel. Cain a refuzat să primească instrucțiunile lui Dumnezeu, și deoarece Abel se supunea lui Dumnezeu și asculta de El, Cain l-a omorât. Dumnezeu a dat fraților Jones și Waggoner o solie pentru popor. Tu nu crezi că Dumnezeu i-a ridicat și le-a dat lumină prețioasă, iar solia lor a hrănit poporul lui Dumnezeu. Când respingi solia adusă de acești oameni, tu respingi pe Hristos, dătătorul soliei” (EGW 1888 Materials, 1353).

Ea a încercat toate metodele de convingere spre a trezi din vraja mortală pe oamenii care se aliaseră cu Satana spre a intercepta solia din cer astfel ca ea să nu ajungă la popor, și astfel la lume. Din disperare, ajunsese chiar să-i confrunte cu poziția lor teribilă la judecată, în fața tronului divin, unde nu vor avea nici o explicație pentru drumul urmat:

“Nu veți putea oferi nici un motiv atunci când veți ajunge în fața marelui tron alb, și când Domnul vă va întreba: ‘De ce nu v-ați unit interesele cu mesagerii pe care i-am trimis Eu? De ce nu ați primit solia pe care am trimis-o prin slujitorii Mei? De ce supravegheați pe acești bărbați, spre a găsi la ei ceva de criticat și de condamnat, deși ar fi trebuit să primiți solia care purta amprenta Celui Prea Înalt?’ Asupra voastră au strălucit cele mai bogate raze de lumină direct de la tronul lui Dumnezeu, dar voi le-ați batjocorit și (să o spun? Este tare dureros pentru mine, dar nu mă pot abține) le-ați tratat ca pe un foc străin” (EGW 1888 Materials, 1137).

Pentru mine este la fel de dureros să constat și să o spun, dar aceasta este exact situația în biserica rămășiței cu cei mai mulți dintre frații din poziții de răspundere. Ei tratează solia care urmează să se dezvolte în marea strigare ca pe un foc străin, refuzând-o și batjocorind-o peste tot pe unde se ivește ocazia. Chiar cei care știu că solia este de la Dumnezeu evită să se exprime public în favoarea ei, deși speră că va veni un timp când ea va triumfa și se va impune de la sine, fără contribuția lor.

Ce șanse poate avea un popor în care solia din partea cerului este tratată ca un foc străin? Ce ar trebui să se întâmple cu acest popor ca mährama de pe fața lui să fie dată la o parte și să poată înțelege că solia 1888 poartă “amprenta Celui Prea Înalt,” iar mesagerii au fost trimiși chiar de Dumnezeu? Poate dacă s-ar scula cineva dintre cei morți? Sau dacă ar coborî un înger din cer?

Dacă nu ascultă de Moise, spunea Hristos, asemenea minuni nu slujesc la nimic. Moise modern, Spiritul Profetiei, a fost cât se poate de clar că solii au avut acreditare divină, iar solia poartă amprenta Celui Prea Înalt.